Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 343 van 1 september 2026**
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat N. EL JANATI**
**Rue Lucien Defays 24-26**
**4800 VERVIERS**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 31 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 1 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, *loco* advocaat N. EL JANATI.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 15 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 13 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze kreeg internationale bescherming toegekend op 14 maart 2024 (zie "Eurodac Marked Record" in het administratief dossier). Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 13 maart 2027 (zie kopie*

*Griekse verblijfsvergunning). Haar Grieks paspoort is geldig tot en met 8 juni 2029 (zie kopie Grieks paspoort).*

*2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.*

*Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).*

*Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).*

*3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.*

*Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.*

*Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.*

*Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.*

*In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.*

*Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.*

*Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.*

*In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).*

*4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.*

*5. De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt naar voor op de DVZ dat ze nood heeft aan medische zorgen aan haar schouder en haar been (verklaring dvz, vraag 29). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal brengt ze naar voor dat ze gezondheidsproblemen heeft (NPO, p.10). Ze verklaart dat er een stuk ader van haar linkerbeen verwijderd is en een stukje van haar rechterarm (NPO, p.10). De verzoekende partij voegt ook verschillende medische attesten toe ter staving van haar medische problemen. In een attest van 1 augustus 2025 blijkt dat ze te kampen heeft met tendinose van de supraspinatuspees. Er werd hiervoor kinesetherapie voogeschreven. Uit een attest van haar kinesist van 13 november 2025 werd vastgesteld dat de verzoekende partij aanzienlijke pijnklachten blijft ervaren ter hoogte van de schouder en de knie. In de verschillende medische documenten kan echter niet worden gelezen dat ze omwille van haar medische problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de problemen van de verzoekende partij eerder beperkt zijn. Zo stelt ze dat als ze lange tijd zit en dan rechtstaat haar knie een beetje kraakt (NPO, p.11). Wat betreft de problemen aan haar arm stelt ze dat ze geen zware dingen kan opheffen en haar arm niet helemaal kan stretchen (NPO, p.11). Ze stelt ook dat als haar arm slaapt, het pijn doet (NPO, p.11). Uit haar verklaringen blijkt dus dat de medische problemen en bijhorende gevolgen waarmee ze te kampen heeft, eerder beperkt zijn. Ze maakt dan ook niet aannemelijk dat ze omwille van haar medische problemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.*

*6. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 13 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze kreeg internationale bescherming toegekend op 14 maart 2024 (zie "Eurodac Marked Record" in het administratief dossier). Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 13 maart 2027 (zie kopie Griekse verblijfsvergunning). Haar Grieks paspoort is geldig tot en met 8 juni 2029 (zie kopie Grieks paspoort). Ze is nog steeds in het bezit van haar Griekse documenten. Ze verklaart immers dat haar documenten bij de dochter van haar broer zijn (NPO, p.3).*

*Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij in Griekenland een AFM heeft verkregen. Dit fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA- rapport, maart 2025, p. 21: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed"). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 13 maart 2027, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.*

*De verzoekende partij stelt dat ze geen AMKA heeft gekregen in Griekenland (NPO, p.7-8). ). Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen ("Country Report: Greece. Update 2024", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.*

*Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.*

*Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf word in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat*

*alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen. Verzoekende partij toont niet aan dat zij niet aan deze voorwaarden zou kunnen voldoen.*
*Voorts blijkt uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier alleszins dat verzoekende partij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)."*

*Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij werd erkend als vluchteling op 14 maart 2024 (Eurodac marked record). Ze verklaart haar Griekse documenten te hebben verkregen in mei of juni (NPO, p.8). Ze heeft Griekenland verlaten op 13 oktober 2024 (NPO, p.7-8). Dit wil zeggen dat ze slechts 5,5 maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft verbleven. Uit een dergelijk kort verblijf kan de verzoekende partij onmogelijk haar conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en medische zorgen in Griekenland. Wat betreft haar toegang tot huisvesting blijkt uit haar verklaringen dat ze slechts 12 dagen dakloos is geweest in Griekenland (NPO, p.8). Voor het overige heeft ze steeds onderdak gevonden in een gemeenschappelijk appartement, kon ze bij een vriend verblijven en een kennis verblijven (NPO, p.7). Indien ze niet tevreden was over deze huisvesting, blijkt uit haar verklaringen niet dat ze bij haar zoektocht naar werk enig beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om haar te helpen om huisvesting te vinden. Wat betreft haar zoektocht naar werk blijkt uit haar verklaringen dat ze wel degelijk in staat was om tewerkstelling te vinden in Griekenland. Zo heeft ze stallen schoongemaakt, in de bouw gewerkt, in de landbouw gewerkt en heeft ze gewerkt met aluminium ramen en deuren (NPO, p.7). Ze had zelfs een organisatie gevonden via dewelke ze 90 dagen kon werken als ze een AMKA en AFM had, maar omdat ze deze niet had, kon ze geen beroep doen op deze organisatie (NPO, p.7). Hierboven werd echter reeds vastgesteld dat ze wel degelijk over een AFM beschikte in Griekenland en ze niet aannemelijk maakt dat ze niet in staat was om een AMKA aan te vragen in Griekenland, waardoor kan worden vastgesteld dat ze wel degelijk een beroep op deze organisatie zou kunnen doen. Hoewel ze dus wel degelijk in staat was om werk te vinden, heeft ze slechts beperkte stappen ondernomen om andere tewerkstelling te vinden. Haar stappen om werk te vinden beperkten zich dan ook tot het gaan naar een plein waar mensen haar zouden komen halen en ze is ook naar twee arbeidskantoren geweest (NPO, p.9-10). Ze heeft geen andere stappen gezet om tewerkstelling te vinden en ze heeft ook geen beroep gedaan op de Griekse overheid om tewerkstelling te bekomen. Het is echter de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan haar status af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Uit haar verklaringen blijkt ook niet dat ze de nodige inspanningen heeft geleverd om de Griekse taal te leren en op die manier haar integratie in de Griekse samenleving te versnellen of te bevorderen. Ze stelt dat ze geen poging heeft gedaan om de Griekse taal te leren omdat dit geld kostte (NPO, p.9-10). Dit verweer kan echter niet worden gevolgd. Ze verklaart immers tijdens haar persoonlijk onderhoud dat ze geld had om haar reis naar België te betalen (NPO, p.8). Ze had dit geld dus ook kunnen gebruiken om de Griekse taal te leren. Tenslotte blijkt niet dat ze geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland of dat haar deze medische zorgen moedwillig werden ontzegd. Ze stelt immers in het kamp een pijnstiller te hebben gekregen (NPO, p.10). Het feit dat ze diende te betalen voor haar medicatie toont niet aan dat ze geen toegang had tot medische zorgen (NPO, p.11). De verzoekende partij verklaart in dit opzicht ook dat ze nooit naar een dokter is geweest omdat ze geen tijd had (NPO, p.11). Ze brengt dan ook geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat ze geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.*

*Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse*

*overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.*

*Waar de verzoekende partij stelt dat ze niet werd uitbetaald voor het door haar geleverde werk (NPO, p.10), kan deze situatie niet worden beschouwd als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien stelt ze niet daar de politie te zijn gegaan om deze behandeling aan te klagen. Ze brengt dan ook geen concrete elementen bij waarbij ze aantoont dat de bescherming van de Griekse overheden niet langer effectief of doeltreffend is.*

*Waar ze stelt dat er sprake is van discriminatie en racisme in Griekenland, dient ze er echter op gewezen dat het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie , hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.*

*Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.*

*Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.*

*De verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*7. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.*

*8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.*

*9. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
*De raadsvrouw van de verzoekende partij legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota neer.*
*Zij wenst de aandacht te vestigen op het cumulatief karakter van het kwetsbaar profiel van de verzoekende partij. Enerzijds is er haar gezondheidstoestand waarover bijkomende documenten werden neergelegd. Uit deze documenten blijkt dat zij nog steeds wordt opgevolgd door middel van een echografie van de schouder en door een kinesist. Ze heeft last van aanhoudende pijn: dit moet ook in rekening worden gebracht bij de beoordeling van haar dossier. Anderzijds is de situatie in Griekenland nog moeilijker: ze heeft Griekenland in 2024 verlaten en verblijft al meer dan 2 jaar in België. Ze heeft een broer in België. Bijkomend is het ontbreken van administratieve middelen die nodig zijn voor de uitoefening van sociale rechten in Griekenland, zoals een AMKA. De verzoekende partij is een Palestijn geboren in Jemen, verstoken van enige bescherming. Al deze elementen in het licht van de beschikbare landeninformatie tonen aan dat haar statuut in Griekenland niet effectief is.*
*De verzoekende partij zelf zegt dat ze genoodzaakt was om Griekenland te verlaten omwille van racisme. Psychisch ligt het heel zwaar, ook de verwaarlozing: ze verbleef 7 maanden in een opvangcentrum en heeft toen fysieke moeilijkheden gemeld, maar heeft gedurende 7 maanden totaal geen behandeling gekregen. Daarom heeft ze de stap genomen om naar België te komen. Haar broer woont hier sinds 2002, hij heeft ook een dochter die hier is. De verzoekende partij werkt in een bedrijf en voelt zich daar veilig en is er tevreden. Er is geen racisme, geen vervolging. Ze heeft gezondheidsproblemen, maar wordt hier opgevolgd en krijgt een behandeling. Ze moet in de toekomst een operatie ondergaan. Ze wenst te benadrukken dat zij zich hier heel fijn voelt en graag hier wilt blijven. In Griekenland was ze een lichaam zonder ziel.*"

4.1. Verzoeker legt op 10 juli 2026 en ter terechtzitting, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat rapporten met betrekking tot de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en met betrekking tot de algemene situatie in Gaza.
5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 19 mei 2026.

5.1. De Raad onderstreept vooreerst dat artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

5.2. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota nog in op meer recente algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden.

5.3. In de beschikking van 19 mei 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) verzoeker heeft een Griekse verblijfsvergunning die nog geldig is tot en met 13 maart 2027, (ii) zijn Grieks paspoort is nog geldig tot en met 8 juni 2029, (iii) verzoeker heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) verzoeker heeft slechts 5,5 maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven, (v) verzoeker was in staat om onderdak en tewerkstelling te bekomen in Griekenland, (vi) verzoeker heeft niet de vereiste inspanningen geleverd om andere huisvesting en tewerkstelling te vinden in Griekenland, (vii) verzoeker heeft geen dienstige pogingen gedaan om Grieks te leren en (viii) verzoeker toont niet aan dat hij geen toegang had tot medische zorgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig zouden worden ontzegd.

5.4. In de hierboven geciteerde beschikking werd reeds vastgesteld dat verzoeker niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Er werd vastgesteld dat uit de verschillende medische documenten die door verzoeker werden toegevoegd aan het administratief dossier niet blijkt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland niet zelfstandig in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien waardoor hij in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen. Er werd ook vastgesteld dat uit zijn verklaringen blijkt dat de gevolgen van de medische problemen waaraan hij lijdt, eerder beperkt zijn. Zo verklaart hij dat zijn knie kraakt als hij lange tijd zit en dan rechtstaat. Hij verklaart ook

dat hij geen zware dingen kan heffen en zijn arm niet helemaal kan stretchen. Hij verklaart ook dat zijn arm soms slaapt (NPO, p.11). Verzoeker brengt tijdens zijn betoog ter terechtzitting en in zijn aanvullende nota's geen elementen bij die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking opgenomen gronden hieromtrent. Hij verwijst tijdens de terechtzitting immers naar de door hem neergelegde medische documenten en dat hij nog steeds wordt opgevolgd door een kinesist. Hij stelt ook in de toekomst een operatie te moeten ondergaan. Verzoeker legt echter geen bijkomende documenten neer die enige bijkomende medische problematiek kunnen aantonen, aantonen dat hij daadwerkelijk een operatie dient te ondergaan of dat zijn medische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Verzoeker verklaart ook te werken in België, waardoor kan worden besloten dat zijn medische problematiek hem niet verhindert arbeid uit te voeren. Zijn medische problematiek kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat hij het psychisch heel zwaar heeft en dat hij in Griekenland een lichaam zonder ziel was. Verzoeker legt echter geen enkel document neer ter staving van zijn psychologische of mentale problematiek. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat verzoeker effectief te kampen heeft met enige psychologische problematiek waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien. Zijn mentale toestand kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

5.5. In de aanvullende nota wijst verzoeker eveneens op de problemen die begunstigden van internationale bescherming hebben bij het verlengen van hun Griekse verblijfsvergunning. Hier dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk nog over een geldige verblijfsvergunning beschikt. Zijn Griekse verblijfsvergunning is immers nog geldig tot en met 13 maart 2027 en in de beschikking werd ook vastgesteld dat hij nog steeds over zijn fysieke verblijfsvergunning beschikt. Uit de objectieve landeninformatie die door verzoeker wordt toegevoegd door middel van een aanvullende nota blijkt inderdaad dat de verlenging van een Griekse verblijfsvergunning ernstige vertraging kan oplopen. Uit de landeninformatie blijkt echter ook dat de procedure voor het verlengen van de Griekse verblijfsvergunning kan worden opgestart langs digitale weg ("*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Verzoeker kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van zijn ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een geldige ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

Verzoeker stelt verder in de aanvullende nota dat de commissaris-generaal niet betwist dat hij niet over een AFM-nummer beschikt. In de beschikking werd echter vastgesteld dat verzoeker wel degelijk over een AFM-nummer in Griekenland beschikt. Betreffende zijn AMKA-nummer werd in de beschikking uitgebreid ingegaan op de problematiek tot het verkrijgen of activeren van een AMKA. Daar verzoeker geen elementen bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan wat hierover in de beschikking werd gesteld, volstaat het te verwijzen naar de hierboven gestelde beschikking hierover.

5.6. Waar verzoeker stelt dat hij Griekenland heeft verlaten omwille van racisme, werd hij er in de beschikking reeds op gewezen dat het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, hoe betreurenswaardig ook, op zich niet voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Verzoeker kan met zijn betoog dat hij Griekenland heeft moeten verlaten omwille van racisme dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.7. Waar verzoeker stelt dat hij werd verwaarloosd in het opvangcentrum, dient erop gewezen dat deze situatie niet langer representatief is voor hem. Hij was immers op dat moment nog een verzoeker om internationale bescherming. Op heden is verzoeker een begunstigde van internationale bescherming met de vereiste Griekse verblijfsdocumenten. Aan deze status zijn dan ook de nodige rechten en voordelen verbonden en het is de verantwoordelijkheid van verzoeker om deze rechten en voordelen af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

5.8. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. Waar verzoeker verwijst naar een cumulatie van zijn omstandigheden, toont hij niet aan waarom dit alsnog zou toelaten om anders te oordelen dan wat hierboven reeds werd gesteld. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig. Een verwijzing naar zijn leven in België kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat hij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt en dit toont niet aan dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.9. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 mei 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker op heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| N. DENIES, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| S. VANDEVORST, | toegevoegd griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| S. VANDEVORST | N. DENIES |